

Σάββατο 25 Απριλίου 2026

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Α΄ ΟΜΑΔΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Στις ερωτήσεις 01 έως και 10 να επιλέξετε **μία (1) μόνο από τις τέσσερις (4) δυνατές απαντήσεις**. Για κάθε ερώτηση για την οποία θα επιλέξετε τη σωστή απάντηση και μόνο αυτή, θα βαθμολογηθείτε **με δύο (2) μονάδες**.

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Οι Απόστολοι του Χριστού, για να εκπληρώσουν την οικουμενικότητα της αποστολής τους, χρειαζόταν να απευθυνθούν στους ανθρώπους στη γλώσσα που μπορούσαν να καταλάβουν.[...] Έτσι, χρησιμοποίησαν την Ελληνιστική Κοινή ή Αλεξανδρινή Κοινή, τη γλώσσα δηλαδή που μιλούσαν σε μεγάλο μέρος του τότε γνωστού κόσμου.[...] «Κατά τη δεκαετία 50-60 μ.Χ. [...] η αναλογία των Ελλήνων στις χριστιανικές κοινότητες σε σχέση με τους Ιουδαίους αυξάνει διαρκώς ωστόσο, από μειονότητα που ήταν αρχικά, να γίνει τελικά η πλειονότητα των μελών των κοινοτήτων». (Μητρ. Περγάμου, Ιωάννης Ζηζιούλας, *Ελληνισμός και Χριστιανισμός. Η συνάντηση των δύο κόσμων*) [...] Οι ίδιοι οι Απόστολοι το 49 μ.Χ. συγκάλεσαν στην Ιερουσαλήμ την πρώτη Σύνοδο στην ιστορία της Εκκλησίας, για να αντιμετωπίσουν ένα σοβαρό ζήτημα που είχε προκύψει. [...] Οι Ελληνιστές προέρχονταν από άλλα έθνη, γι' αυτό είχαν ειδωλολατρικά ήθη και έθιμα. Οι Ιουδαίοι όμως αντιδρούσαν με την είσοδο των Ελληνιστών στην Εκκλησία, επειδή τους θεωρούσαν ηθικά κατώτερους. [...] [Αργότερα,] η ανάγκη υπεράσπισης της νέας θρησκείας έναντι των λογίων εθνικών, έργο που είχαν αναλάβει οι Απολογητές, οδήγησε στη χρήση της κλασικής αττικίζουσας, μιας γλώσσας υψηλότερης με φιλοσοφική επιχειρηματολογία προκειμένου να πεισθούν οι μορφωμένοι. [...] «Και να μελετούμε τα έργα των ποιητών, των πεζογράφων και των ρητόρων, και να συναναστρεφόμεσθε όλους τους ανθρώπους, απ' όπου μπορεί να υπάρξει κάποια ωφέλεια για τη φροντίδα της ψυχής. [...] Η θύραθεν γραμματεία και σοφία θα μας προσφέρουν την προετοιμασία που χρειαζόμαστε για να κατανοήσουμε τη διδασκαλία των θείων μυστηρίων». (Μ. Βασίλειος, *Προς τους νέους όπως αν εξ ελληνικών ωφελούντο λόγων*)

[Από το σχολικό βιβλίο της Β΄ Γυμνασίου]

01. Η ελληνική σκέψη στο έργο των χριστιανών Πατέρων

- A. απορρίπτεται πλήρως.
- B. υιοθετείται άκριτα.
- Γ. χρησιμοποιείται με εκλεκτικό τρόπο.
- Δ. αγνοείται εντελώς.

02. Στη χριστιανική γραμματεία κατά τους πρώτους αιώνες χρησιμοποιήθηκε

- A. μόνο η αραμαϊκή γλώσσα, στην οποία κήρυξε ο Χριστός.
- B. μόνο η κοινή ελληνιστική γλώσσα.
- Γ. μόνο η κλασική αττικίζουσα γλώσσα.
- Δ. και η κοινή και η αττικίζουσα ελληνική γλώσσα.

03. Το ποσοστό των Ελλήνων στις χριστιανικές κοινότητες άρχισε να αυξάνεται από

- A. τον 7ο αιώνα μ.Χ.
- B. τον 1ο αιώνα μ.Χ.
- Γ. τον 4ο αιώνα μ.Χ.
- Δ. τον 20ο αιώνα μ.Χ.

04. Το ζήτημα του ανοίγματος του χριστιανισμού προς τον ελληνισμό και τους υπόλοιπους πολιτισμούς, απασχόλησε

- A. την Α' Οικουμενική Σύνοδο (325 μ.Χ.).
- B. την Αποστολική Σύνοδο (49 μ.Χ.).
- Γ. την Β' Οικουμενική Σύνοδο (381 μ.Χ.).
- Δ. Δεν τέθηκε ποτέ σχετικό ζήτημα.

05. Τελικά, ως προς τη συνάντηση του Ελληνισμού με τον Χριστιανισμό

- A. ο Ελληνισμός απορρόφησε τον Χριστιανισμό.
- B. ο Χριστιανισμός επιβλήθηκε στον Ελληνισμό με τη βία.
- Γ. ο Χριστιανισμός αξιοποίησε την ελληνική παιδεία.
- Δ. ο Χριστιανισμός εγκλωβίστηκε στην ιουδαϊκή παράδοση.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

«Τα μέλη της πρώτης Εκκλησίας έδειξαν με τον τρόπο της ζωής τους ότι η πίστη στον Χριστό μπορούσε να αλλάξει τους ανθρώπους και την κοινωνία. Διαβάζουμε στις Πράξεις (2,42-47. 4,32-37) ότι ήταν όλοι αφοσιωμένοι στη διδασκαλία των Αποστόλων, στη μεταξύ τους ενότητα, στην τέλεση της Θείας Ευχαριστίας και στην προσευχή. Είχαν όλοι μια καρδιά και μια ψυχή. Ήταν τόσο δυνατή η αγάπη μεταξύ τους, ώστε κανείς δε θεωρούσε ότι κάποιο από τα υπάρχοντά του ήταν δικό του, αλλά όλα τα είχαν κοινά (κοινοχρησία, κοινή χρήση των αγαθών). Δεν υπήρχε κανείς ανάμεσά τους που να στερείται τα αναγκαία. Κάθε μέρα μαζεύονταν στον ναό των Ιεροσολύμων για να ακούσουν το κήρυγμα των Αποστόλων και για να προσευχηθούν. Κάθε βράδυ συγκεντρώνονταν σε σπίτια, έτρωγαν με απλότητα το δείπνο τους («Αγάπες») και τελούσαν τη Θεία Ευχαριστία. Η χάρη του Θεού και η έμπρακτη μεταξύ τους αγάπη γινόταν η αφορμή, ώστε όλο και περισσότεροι να γίνονται μέλη αυτής της νέας κοινωνίας και έτσι να αυξάνεται καθημερινά ο αριθμός των χριστιανών».

[Από το σχολικό βιβλίο της Β' Γυμνασίου, σ. 15]

06. Το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων βρίσκεται

- A. στην Καινή Διαθήκη.
- B. σε πατερικά κείμενα.
- Γ. σε βιβλία εκκλησιαστικής ιστορίας.
- Δ. σε βίους Αγίων.

07. Το κεντρικό μήνυμα του παραπάνω κειμένου αφορά

- A. τη ραγδαία αύξηση των χριστιανών κατά τον 1^ο αιώνα μ.Χ.
- B. τον πλούτο των πρώτων χριστιανών, οι οποίοι δεν στερούνταν τίποτα.
- Γ. τον τρόπο ζωής των χριστιανών κατά τους πρώτους αιώνες μ.Χ.
- Δ. τις σχέσεις φιλίας των Χριστιανών με τους Ιουδαίους.

08. Ο όρος «Αγάπες» στη ζωή των πρώτων χριστιανών σημαίνει

- A. τη χριστιανική διδασκαλία περί της αγάπης προς όλους τους ανθρώπους.
- B. το είδος του φαγητού που έτρωγαν το βράδυ οι χριστιανοί.
- Γ. τη συγκέντρωση των Χριστιανών στον ναό των Ιεροσολύμων.
- Δ. το κοινό δείπνο και το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

09. Ποιος τίτλος αρμόζει περισσότερο στο παραπάνω κείμενο;

- A. Η ζωή των πιστών της πρώτης Εκκλησίας.
- B. Η δύναμη της αγάπης στον σύγχρονο κόσμο.
- Γ. Ο συνετός τρόπος ζωής των χριστιανών μετά τους διωγμούς.
- Δ. Η αξία των υλικών αγαθών στον χριστιανισμό.

10. Μελετώντας το παραπάνω κείμενο, αντιλαμβάνομαστε ότι

- A. όσοι χριστιανοί ήταν απείθαρχοι αποβάλλονταν από τη χριστιανική κοινότητα.
- B. οι πρώτοι Χριστιανοί ζούσαν κατά τρόπο που έλκυε τη Χάρη του Θεού.
- Γ. η κοινοκτημοσύνη των πρώτων χριστιανών προκάλεσε το μίσος των μη χριστιανών.
- Δ. σήμερα είναι παντελώς ανέφικτη η εφαρμογή της κοινοκτημοσύνης οπουδήποτε στη γη.

Β΄ ΟΜΑΔΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Στις ερωτήσεις 11 έως και 20 να επιλέξετε **μία (1) μόνο από τις πέντε (5) δυνατές απαντήσεις**. Για κάθε ερώτηση για την οποία θα επιλέξετε τη σωστή απάντηση και μόνο αυτή, θα βαθμολογηθείτε **με τρεις (3) μονάδες**.

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

Σχετικά με το δώρο του Παρακλήτου την ημέρα της Πεντηκοστής τρία πράγματα είναι ιδιαίτερα έντυπωσιακά: Πρώτο, είναι ένα δώρο σ' όλους τους ανθρώπους του Θεού: «και ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου» (Πράξ. 2, 4). Το δώρο ή χάρισμα του Πνεύματος δεν ἀπονέμεται μόνο στους ἐπισκόπους και τὸν κληρὸ, ἀλλὰ σὲ κάθε βαπτισμένο. Δεύτερο, εἶναι ἕνα δῶρο ἐνότητας: «ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό» (Πράξ. 2, 1). Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κάνει τοὺς πολλοὺς νὰ εἶναι ἕνα Σῶμα ἐν Χριστῷ. Ἡ κάθοδος τοῦ Πνεύματος τὴν Πεντηκοστή ἀντιστρέφει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πύργου τῆς Βαβέλ. Τὸ Πνεῦμα φέρνει ἐνότητα καὶ ἀμοιβαία κατανόηση, ἰκανώνοντάς μας νὰ μιᾶμε «ἐν μιᾷ φωνῇ». Μεταμορφώνει τὰ ἄτομα σὲ πρόσωπα. Γιὰ τὴν πρώτη Χριστιανικὴ κοινότητα στὰ Ἱεροσόλυμα, στὴν περίοδο ἀμέσως μετὰ τὴν Πεντηκοστή, λέγεται ὅτι «εἶχον ἅπαντα κοινὰ» καὶ ὅτι «τοῦ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία» (Πράξ. 2, 44· 4, 32)· κι αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ ἴναι τὸ σημάδι τῆς κοινότητος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πεντηκοστής σὲ κάθε ἐποχὴ. Τρίτο, τὸ δῶρο τοῦ Πνεύματος εἶναι ἕνα δῶρο διαφοροποίησης· οἱ γλῶσσες τῆς φωτιᾶς «διαμερίζονται» ἢ «χωρίζονται» (Πράξ. 2, 3) καὶ κατανέμονται ἄμεσα στὸν καθένα. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δὲν μᾶς κάνει μόνο ὅλους ἕνα, ἀλλὰ κάνει καὶ τὸν καθένα μας διαφορετικὸ. Στὴν Πεντηκοστή ἡ πολλαπλότητα τῶν γλωσσῶν δὲν καταργήθηκε, ἀλλὰ ἔπαψε νὰ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ χωρισμοῦ· ὅπως προηγουμένως, ὁ καθένας μιλοῦσε στὴ δική του γλῶσσα, ἀλλὰ μετὰ τὴν δύναμη τοῦ Πνεύματος ὁ καθένας μποροῦσε νὰ καταλάβει τοὺς ἄλλους. Γιὰ μένα τὸ νὰ εἶμαι Πνευματοφόρος σημαίνει ν' ἀντιλαμβάνομαι ὅλα τὰ διακριτικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς προσωπικότητάς μου· σημαίνει νὰ γίνω ἀληθινὰ ἐλεύθερος, ἀληθινὰ ὁ ἑαυτός μου μέσα στὴ μοναδικότητά μου. Ἡ ζωὴ μέσα στὸ Πνεῦμα ἔχει μιὰ ἀνεξάντλητη ποικιλία.

(Κάλλιστος Ware, Ἐπίσκοπος Διοκλείας, *Ὁ Ὀρθόδοξος Δρόμος*)

[Από το σχολικό βιβλίο της Γ΄ Γυμνασίου, σ. 38-39]

11. Ποιος από τους παρακάτω τίτλους είναι ο καταλληλότερος για το συγκεκριμένο κείμενο;

- A. Η αγιότητα που χαρίζει το Ἅγιο Πνεῦμα στην Εκκλησία.
- B. Η τριπλή ερμηνεία της χριστιανικής πίστεως.
- Γ. Ιστορική αναφορά στο γεγονός της Πεντηκοστής.
- Δ. Η προσφορά του Θεού στους ανθρώπους μέσα από το γεγονός της Πεντηκοστής.
- E. Η διδασκαλία της Αγίας Γραφής σε σχέση με το γεγονός της Πεντηκοστής.

12. Τι σημαίνει ότι το δώρο του Αγίου Πνεύματος είναι δώρο ενότητας;

- A. Ότι οι άνθρωποι γίνονται ίδιοι εσωτερικά και εξωτερικά.
- B. Ότι όλοι μιλούν την ίδια γλώσσα.
- Γ. Ότι ενώνει τους ανθρώπους σε ένα σώμα εν Χριστώ.
- Δ. Ότι καταργεί τις διαφορές των λαών.
- E. Ότι δημιουργεί νέες θρησκείες ενότητας μαζί με την Εκκλησία.

13. Μελετώντας το παραπάνω κείμενο, αντιλαμβανόμαστε ότι με τον πύργο της Βαβέλ

- A. προκλήθηκαν ευεργετικές συνέπειες για τον άνθρωπο.
- B. διασπάστηκε η ενότητα μεταξύ των ανθρώπων.
- Γ. τα άτομα μεταμορφώθηκαν σε πρόσωπα.
- Δ. συντελέστηκε η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος.
- E. εμφανίστηκε για πρώτη φορά η αμαρτία στη ζωή των ανθρώπων.

14. Μέσα από το συγκεκριμένο κείμενο, συνειδητοποιούμε ότι στην Πεντηκοστή με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος

- A. η ανθρωπότητα φωτίστηκε ώστε όλοι οι άνθρωποι να κάνουν πάντοτε το σωστό.
- B. όλοι οι άνθρωποι μιλούσαν την ίδια γλώσσα.
- Γ. ο κάθε άνθρωπος καταλάβαινε τους άλλους ανθρώπους.
- Δ. όλοι οι άνθρωποι πίστεψαν στον αληθινό Θεό.
- E. Όλα τα παραπάνω.

15. Τι σημαίνει, σύμφωνα με το κείμενο, να είναι κάποιος «Πνευματοφόρος»;

- A. Να ακολουθεί ασκητικούς κανόνες.
- B. Να μην ξεχωρίζει από τον πλησίον.
- Γ. Να απομονώνεται από την κοινωνία για συγκέντρωση.
- Δ. Να καταργεί εντελώς την προσωπικότητά του.
- E. Να γίνεται ελεύθερος, δηλαδή ο πραγματικός του εαυτός.

ΚΕΙΜΕΝΟ Δ

Κατά την εποχή της Καινής Διαθήκης υπήρχαν διάφορα πρόσωπα, για τα οποία είχε διαδοθεί η αντίληψη πως ήταν θαυματοποιοί, δηλαδή ότι με κάποιες μαγικές πρακτικές βοηθούσαν τους ανήμπορους προκαλώντας τον θαυμασμό και τη συγκίνηση. Στην περίπτωση του Χριστού, τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά. Ο όρος «θαύμα», που χρησιμοποιούμε πολλές φορές στην καθημερινή μας γλώσσα, δεν αποδίδει το περιεχόμενο όσων έπραξε ο Χριστός. Ο Χριστός δεν επιδιώκει ούτε τον εντυπωσιασμό ούτε και τον θαυμασμό των ανθρώπων. Το κίνητρό του είναι η φιλευσπλαχνία και η φιλανθρωπία. [...] Στα κείμενα των Ευαγγελίων οι θαυματουργικές Του ενέργειες ονομάζονται [«δυνάμεις»] και «σημεία», δηλ. σημάδια - «παράθυρα» μέσα από τα οποία μπορεί να δει κανείς πώς είναι η ζωή μέσα στη Βασιλεία του Θεού· να αντιληφθεί ότι εκεί δεν κυριαρχεί η αμαρτία, ο θάνατος, ο χωρισμός από τον Θεό, η ασθένεια, η θλίψη, η πείνα, η φτώχεια, η καταπίεση, η κοινωνική αδικία. Οι «δυνάμεις» του Χριστού αποκαλύπτουν το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού και [...] ότι, ως Μεσσίας, αναδημιουργεί τον κόσμο, ανακαινίζοντας και το σώμα και την ψυχή των ανθρώπων. [...] Προϋπόθεση για να πραγματοποιηθεί η θαυματουργική ενέργεια του Χριστού είναι η θεϊκή Του δύναμη και η πίστη του ανθρώπου. Επομένως, οι δυνάμεις δεν γίνονται για να προκαλέσουν την πίστη των ανθρώπων, αλλά ακριβώς το αντίστροφο. Για τον λόγο αυτό, στη Ναζαρέτ ο Χριστός αρνείται να κάνει οποιαδήποτε θαυματουργική πράξη, λόγω της απιστίας των συμπατριωτών του. [...] Στη θαυματουργική θεραπεία του εκ γενετής τυφλού, ο Ιησούς απορρίπτει την εσφαλμένη αντίληψη των Ιουδαίων της εποχής του ότι η αρρώστια είναι πάντα αποτέλεσμα αμαρτίας. Στον καινούριο κόσμο της Βασιλείας του Θεού προσκαλούνται όλοι οι άνθρωποι χωρίς εξαιρέσεις. [...] Ο Χριστός θαυματουργεί σε ανθρώπους που θεωρούνται μιαινοί και ακάθαρτοι. Θεραπεύει τυφλούς, δαιμονισμένους, παραλύτους, άνδρες και γυναίκες· δείχνει συμπόνια και αγάπη στους πάντες ανεξαιρέτως.

[Από το σχολικό Βιβλίο της Α΄ Γυμνασίου]

16. Με ποια από τις παρακάτω λέξεις ή φράσεις ταιριάζει περισσότερο η έννοια «σημεία»;

- A. Θαύματα
- B. Υπερφυσικές ικανότητες
- Γ. «Παράθυρα»
- Δ. Μαγικές πρακτικές
- Ε. Εναλλακτικές θεραπείες

17. Τι δεν έδειχναν τα «σημεία» του Χριστού για τη ζωή των ανθρώπων;

- A. Απελευθέρωναν τους ανθρώπους όχι μόνο από τα βάσανά τους, αλλά και από τις απάνθρωπες αντιλήψεις που τα συνόδευαν.
- B. Επέτρεπαν στους ανθρώπους να δουν πόσο αλλιώτικη θα είναι η ζωή σύμφωνα με το πνεύμα της Βασιλείας του Θεού.
- Γ. Έδιναν στους πάσχοντες στήριγμα ότι δεν είναι μόνοι, αλλά έχουν τον Θεό πλάι τους.
- Δ. Βεβαίωναν ότι ο Χριστός ανακαινίζει και το σώμα και την ψυχή των ανθρώπων.
- Ε. Ότι, όσοι τα δέχτηκαν, έγιναν ανώτεροι άνθρωποι από τους υπόλοιπους.

18. Σε ποιες περιπτώσεις θαυματουργούσε ο Χριστός;

- A. Όταν συναντούσε αδυναμία, αρρώστια, αναπηρία, πόνο ή θάνατο.
- B. Όταν χρειαζόταν να προκαλέσει τον θαυμασμό στους ανθρώπους.
- Γ. Όταν ήθελε να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν.
- Δ. Όταν επιθυμούσε να συγκινήσει τους ανθρώπους.
- Ε. Όταν έπρεπε να επιβάλει το έργο Του.

19. Προϋπόθεση της θαυματουργικής ενέργειας του Χριστού ήταν

- A. η απαίτηση των ανθρώπων να δουν κάποια απόδειξη της θεότητάς Του.
- B. η προσδοκία των ανθρώπων για κάτι εντυπωσιακό.
- Γ. η πίστη των ανθρώπων.
- Δ. η προβολή και η διαφήμιση του έργου του Χριστού.
- Ε. η αναμαρτησία των ανθρώπων.

20. Τι φανέρωναν τα «σημεία» για τον ίδιο τον Ιησού;

- A. Ότι είναι υπεράνθρωπος.
- B. Ότι είναι ένας επιδέξιος θαυματοποιός.
- Γ. Ότι είναι ο Υιός του Θεού που ανακαινίζει τον άνθρωπο.
- Δ. Ότι επιδείκνυε τη δύναμή Του.
- Ε. Ότι επέλεγε να βοηθάει μόνο όσους ήταν καλοί άνθρωποι.